

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi Scaligeri Epistolæ & Orationes

Scaliger, Julius Caesar

Lugduni Batavorum, 1600

Matvrino Almandino. XXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

tum habeo, vera quare non committam, ut qui me opibus, gratia, sapientia antecis, amore etiam superes. Illa tibi habeas satis, huius magnitudinem incredibilem mihi dona, eiusque ius relinque homini animi non contemnendi. Paulo antequam hæc scriberem, Lapidanus inter deambulandum ac disputandum more nostro dixit Langium primarii vestri vocatu isthuc propediem venturum. Vobis multa ante hæc inuidebam. nunc etiam dolet mihi vestra felicitas. Habituri enim estis virum tum doctum, quod raro videmus hic, tum sanctum, quod nescio an aliquando. Laboro valde sane de vastitate literarum hic, tamen si mærorem hunc diluit Iacobus Feuius, cuius ingenium & candidum & argutum, eloquentia & facilis & subtilis & composita, iudicium vero, quale scis a me etiam ambitiose exigi in studiis nostris. Vale.

MATRINO ALMANDINO. XXV.

CUM meridie pransi essemus, redditæ sunt literæ tuæ, quæ tenuem victum, orationis suauissimis condimentis commendarent. nihil mihi videbatur gratius fieri posse, quam si tua præsentia fruerer, tantum

tanti viri, tam humani, ut nihil ad id rei accessionis. Cæterum leniit desiderium elegantia literarum tuarum, quæ quanto infrequentiores sunt, tanto magis excitant animum meum ad eius contubernii memoriam, in quo iacta sunt amicitiae nostræ fundamenta, uti spero, perpetua. Ad eas igitur quam breuissime potero respondebo. Noua Epigrammata mea ad te mitto, addoque quod olim Hieroni Pindarus, *τόκον*, Elegias aliquot, inter quas te ipsum agnoscas, non quemadmodum omnium doctissimus poeta, ut, *Intexti tollunt aulea Britannii*. Hoc enim seruire est: sed ut illud Imperatorium: *Se quoque principibus*. scis omnia. Quod de Minutio ais, addisque, ut ad eum scribam, equidem ita censeo, neminem omnium hominum plus auctoritate apud me valere, nullam vllius recentioris memoriam mihi commendatam magis. Quare id satis ex officio meo me facturum speravi, si illum pudenter obseruarem tacitus ita, ut virtutem admirarer, liberis meis imitandum proponerem, tanto minus me illi ostentarem larga fortunæ virtutumque omnium ope viro incomparabili. Audes & id dicere, Laconicas, & Græce breues sententias hominis, qui sese in principis viri

ami-

110 IUL. CÆS. SCAL. EPIST. XXV
citiam insinuet? Græce ad Senatorem na-
tione Gallum, lingua Romanum, nobilita-
te atque animi magnitudine omnium na-
tionum ciuem. Ego verò quo argumento?
Quis tu, inquiet, qui publica Senatus nego-
tia intempestiuo otio perturbas? Quare siue
illi præconio tuo notus sum, malim tantus
credi, quantum me fecisti, quam talem
agnosci, qualis sum: siue ignotus, haud qua-
quam me ita comparabo, vt meo me indi-
cio prodam. Fac illum humanissimum, at
doctissimum tamen, non contemnet me,
non spernet, non illudet, non irridebit. at
tacitus præteribit. Malim equidem nihil ad
me, quam male. Itaque malim abs te nunc
ignosci nihil agenti, quam ab illo mihi ma-
le agenti. Quod si animus eius mihi per-
spectus esset, non committerem, vt qualis
qualis in me est vel mediocris literariæ rei
facultas, qua opera, quo studio, qua diligen-
tia possem, ab illo desideraretur. Tu vero,
mi Almandine, ita velim censeas, vt nihil
mihi gratius tua, quam Græco verbo, quasi
Latinum non haberes, vocas parænesin, ita
nihil difficilius. Volentem itaque laudabis,
inopem inualidumque excusabis. Vale. Cal.
Aprilib.

Tuus Iulius.

IULIVS